

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 679/2025
29.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Миролјуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 553/25 од 14.05.2025. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 128/25 од 26.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 553/25 од 14.05.2025. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 128/25 од 26.03.2025. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246а став 4. и члана 45. став 3. КЗ, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 79/24 од 18.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. На основу члана 87. КЗ и члана 246а став 5. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе описаних у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износима наведеним у изреци пресуде као и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 128/25 од 26.03.2025. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА и преиначена пресуда Основног суда у Параћину К 79/24 од 18.12.2024. године, само у погледу начина извршења казне, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу одредио да се казна затвора у трајању од 1 (једне) године за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, за које је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим и осуђен, има извршити у просторијама у којима окривљени станује, без примене

електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. У преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА одбијена је као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 553/25 од 14.05.2025. године против наведене пресуде Апелационог суда у Крагујевцу, због кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246а став 4. и члана 45. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости и утврди да је побијаном пресудом повређен закон у корист окривљеног АА.

Врховни суд је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 45. став 3. КЗ („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019 од 21.05.2019. године, са ступањем на снагу 01.12.2019. године) која је важила у време извршења кривичног дела и у време пресуђења, прописано је да ако учиниоцу кривичног дела изрекне казну затвора до једне године суд може одредити да ће се она извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уколико се с обзиром на личност учиниоца, његов ранији живот, његово држање после извршеног кривичног дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учинио може очекивати да ће се на тај начин остварити сврха кажњавања.

Одредбом члана 246а став 2. КЗ („Службени гласник Републике Србије“, број 35/2019) прописано је да ће се ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казнити затвором од три до десет година, док је у ставу 4. истог члана, прописано да ако је учиниоцу кривичног дела из става 2. овог члана изречена казна затвора, та казна не може извршити на начин предвиђен у члану 45. став 3. овог законика.

Имајући у виду да је окривљени АА првостепеном пресудом оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, Врховни суд налази да је Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени суд, преиначујући првостепену пресуду у погледу начина извршења казне и одређујући да ће се казна затвора у трајању од 1 (једне) године извршити на начин предвиђен у члану 45. став 3. КЗ, поступио супротно ограничењу прописаном у одредби члана 246а став 4. КЗ

Поступајући на наведен начин Апелациони суд у Крагујевцу је побијаном пресудом учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246а став 4. и члана 45. став 3. КЗ у корист окривљеног АА, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва.

Из изнетих разлога, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 128/25 од 26.03.2025. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246а став 4. и члана 45. став 3. КЗ, у корист окривљеног АА, не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић